MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

dnica sicut p̃ dari reficiet. actis sep
timane dieb̃ ieiun̄ p̃ ministerii. Cū
q̃ sacerdotē suū hyeremū secessisse
ibiq̃ defunctū esse audisset. semp
ero tempe iuxta cōdictū ei me
moratū est. ōtinēcie modū obser
vabat. ⁊ qd̄ cinis diuinis tioris semi
obreatū suū ⁊ p̃uct̄ caput. ut cinis
diuini amoris semper obreatū suū
obruit caput. delectat p̃ mys id
festus agebat. Quad̄ multo tempe
sedul̄ exegerat. ōtigit eū die quadā
dmōstio illo longe egressū comitāte
sci vno de frib̄ pacto itinē redire.
Qui ai mōstio p̃ mq̃ret. ⁊ edificia
illi sublimit erecta aspicient. solu
tus est in lacrimis uir dei. ⁊ cordis
tristicia multu indice p̃dabat. Qd̄
intuens comes quare fiet iq̃sinit
At ille aiebat inq̃t hec que cernis e
dificia publica uel priuata ipsi eo est
ut ignib̄ absumēr. mirabile ūtat
Qd̄ ille audiens mox intranceat mo
nasteriū. mat̄ ꝓgationis uocabu
lo eide auxiliū indicare. At illa
merito turbata tali p̃sagio uocatū
ad se uiū. ⁊ diligenter ab eo rem uel
vnde hec ipse nosset iqrebat. Qui ait.
Sup caput nocte vigilis ⁊ psal
mis audi stante in subito quedā
incognita multitudo cum p̃cia erfirit
dirit mi ne timere. ⁊ quasi familia
ri nocte uoce me allequens. bn iqt
facis. qui tempe isto noctis qeti
ni somno indulge. sed vigilis ⁊ ora
tionib̄ insiste maluisti. At ego
non inqt multū mi esse necesse
vigilis salutaribus insistere. ⁊ pro
meis reatib̄ sedulo dnm d̄ prari.
Quad dicis. uerū inqt dicis quod
ꝛ tibi ⁊ multis opus est peti sua
bonis opibus redime. ꝛ cū cessat
a laboribus rerū temporaliū. tūc p
appetitu eternorū bonorū liberi laboremus. sed hec tuū paucissimi faciūt.
Siqdem modo totū hoc mōsterium
ex ordine perlustris. singlos talas
a lectos insperi. ⁊ nemine ex oibus
preter te ergā sanitate aie sue occupatum reperi. sed omis p̃ius uim ꝛ
femine aut somno tōrpent inerti.
aut ad peta uigilant. Nam ꝛ domu
ale que ad orandū uel legendū fre
quant. nūc in mesticorū potationū
fabulationū ⁊ ceterar̄ sibi illecebrarū a bilia ꝛ ūse/ignes deo dicate. ꝛ ēpta reuiencia sue p̃fessionis.
quorum sanāq̃ uacat. terendis subti
liorib̄ indumēti opam dat. qb̄. aut
se ipsis ad uice spōsar̄ ⁊ periculum
sui status adornent. aut extraneorū
sibi uxorū amicicia operet. Vnde
merito huic loco ⁊ habitatoribus
ex gratia de celo uindicta flammis
seuientib̄ p̃parata est. Dixit autē
abbatissa. Et quare ñ mihi hec com
pertū mi reuelare noluisti? Qui
ūdit. Timui p̃ter reuiencia tua.
ne forte ꝛ tu illuceris mirū. Et
tuū hūc cōsolacione habeas/qd̄ in
dieb̄ tuis hec plaga ñ sup uenet.
Quad audita uisione. aliqūtu
lū loci a cole p̃ucis dieb̄ timere.
⁊ se ipsos mt̄ missis facinorib̄ castigare cepere. Verū post obitū ipi
abbatisse redierūt. ad p̃stinas sor
des. imo scelera peiora fecerunt.
Et cū diceret pax ⁊ securitas. certim
plo p̃fate ulcionis est pena multa
ti. Qui ne in aiecta sit ēē frā ꝓbr̄ me

referebat.